

Η Αριστερά που μάχεται κατά της λιτότητας δεν είναι εχθρός της Ευρώπης

► Του **ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ***

ΤΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, που η ελληνική κυβερνητική αντιπροσωπεία είχε επισκεφτεί την Παλαιστίνη, ένας Παλαιστίνιος αξιωματούχος μάς είπε: «Εσείς οι Ευρωπαίοι δεν μπορείτε να καταλάβετε πόσο σημαντικό είναι να ζεις σε ένα έδαφος ειρήνης για περισσότερο από 70 χρόνια».

Θεωρώ ότι είναι μια διαπίστωση που πρέπει να την σκεφτούμε πολύ σοβαρά. Ειδικά όταν γύρω μας τα σύννεφα της αστάθειας πυκνώνουν, με τρεις κρίσεις να εκδηλώνονται ταυτόχρονα: την οικονομική κρίση, την κοινωνική κρίση και την κρίση που σχετίζεται με το προσφυγικό ζήτημα. Η γειτονιά μας βρίσκεται στο κέντρο ενός τριγώνου περιφερειακών συγκρούσεων που έχουν εκδηλωθεί στη Λιβύη, τη Συρία και το Ιράκ και την Ουκρανία. Ο θρησκευτικός φονταμενταλισμός αποσταθεροποιεί τη Μέση Ανατολή και συνιστά πλέον ευθεία τρομοκρατική απειλή για την Ευρώπη.

Η ίδια η Ευρώπη φαίνεται να βρίσκεται σε μια αποφασιστική καμπή. Από τη μια πλευρά, οι υπερσυντηρητικές δυνάμεις επέβαλαν μια ακραία οικονομική πολιτική που λεηλάτησε τις χώρες του Νότου, δεν δίστασαν μάλιστα να διακινδυνεύσουν ακόμα και τις εσωτερικές ισορροπίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απειλή του ελληνικού Grexit. Από την άλλη, οι δυνάμεις του ακροδεξιού λαϊκισμού ψώνουν φράχτες στα σύνορά τους, περιφρονώντας την κοινή αποφασισμένη πολιτική στο προσφυγικό και πολλαπλασιάζοντας την πίεση στις γειτονικές χώρες. Ο συνδυασμός της λιτότητας και της ξενοφοβίας, ενισχυμένος μάλιστα από τις τρομοκρατικές επιθέσεις, δημιουργεί το περιβάλλον για την ενίσχυση της Ακροδεξιάς στην Ευρώπη. Και εδώ φαίνεται πόσο ανόητοι είναι όλοι αυτοί που ακόμα και σήμερα επιμένουν να θεωρούν εχθρό της Ευρώπης την Αριστερά, που μάχεται ενάντια στη λιτότητα, και όχι την Ακροδεξιά, που μάχεται ενάντια στο ευρωπαϊκό κεκτημένο.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ αυτή η Ελλάδα είναι αποφασισμένη να αναδειχτεί σαν δύναμη Δημοκρατίας να διεκδικήσει πρωταγωνιστικό ρόλο στη μάχη που δίνουν οι προοδευτικές δυνάμεις ολόκληρης της Ευρώπης ενάντια στην υπερσυντηρητική αναδίπλωση. Ηθικά και συμβολικά η χώρα

και ο λαός μας βρίσκονται ήδη στην προοδευτική ευρωπαϊκή πρωτοπορία. Η διαπραγμάτευση του προηγούμενου επατημένου και η κορυφαία στιγμή του Δημοψηφίσματος έφεραν στην επιφάνεια το δημοκρατικό έλλειμμα της Ευρώπης και ξεσκέπασαν τους δογματιστές της λιτότητας. Στο Προσφυγικό είναι η Ελλάδα που δίνει τη μάχη του ανθρωπισμού και της αλληλεγγύης, κρατώντας ζωντανές τις ευρωπαϊκές αξίες. Στο εσωτερικό μέτωπο η σύγκρουση με τα συμφέροντα της διαπλοκής, για δικαιοσύνη, δημοκρατία και ισονομία, διαμορφώνει το υπόδειγμα μιας αριστερής διακυβέρνησης σε περίοδο βαθιάς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης.

Όλα αυτά δημιουργούν το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί και πρέπει να διαμορφωθεί σήμερα μια αριστερή στρατηγική, που να ανταποκρίνεται στις πραγματικές συνθήκες. Γιατί είναι προφανές ότι ούτε η τυφλή σύγκρουση, ούτε η επιστροφή στην αντιπολίτευση, ούτε η οικειοθελής αποχώρηση από τις κυβερνητικές ευθύνες συνιστά αριστερή στρατηγική. Αντίθετα, αριστερή στρατηγική είναι αυτή που υπερασπίζεται σε κάθε σημείο και σε κάθε επιμέρους μέτωπο την κοινωνική συνοχή. Αυτή που δημιουργεί προϋποθέσεις για τη σταδιακή έξοδο από την κρίση, με αναδιανομή και νέες θέσεις αξιοπρεπούς εργασίας. Αυτή που επιδιώκει προοδευτικές συμμαχίες στην Ευρώπη, τόσο σε κοινωνικό και πολιτικό όσο και σε κυβερνητικό επίπεδο, για την αναδιάρθρωση των συσχετισμών. Αυτή που αναδεικνύει ως άμεσο και επιβεβλημένο ευρωπαϊκό στόχο τη διασφάλιση της ειρήνης και τη συνεργασία στην ευρύτερη περιοχή μας.

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΔΥΣΚΟΛΕΣ. Ο πρόσφατος Προϋπολογισμός που ψηφίστηκε από τη Βουλή, δεδομένων των συνθηκών και των περιορισμών, ήταν μια σύνθετη άσκηση αναδιανομής. Ωστόσο μέσα σε ένα πολύ στενό πλαίσιο λιτότητας, που επιβάλλεται από τη Συμφωνία, φροντίσαμε να ενισχύσουμε τους πόρους για κοινωνική πολιτική κατά 820 εκατ. ευρώ, τη χρηματοδότηση για τα νοσοκομεία κατά 300 εκατ. ευρώ, το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 350 εκατ. ευρώ, αλλά και να προωθήσουμε τις αναγκαίες προσλήψεις στην Παιδεία, καθώς και τη δημιουργία 200.000 νέων θέσεων απασχόλησης. Είναι φυσικά πιο

απλό και βολικό να καταγγέλλεις εκ του ασφαλούς την κυβερνητική πολιτική -μαζί με την ηγεσία των συνδικάτων που πρωτοστάτησε υπέρ του «Ναι» στο Δημοψήφισμα του Ιουλίου-, αλλά αυτή η πρακτική δεν μπορεί να συγκροτήσει σχέδιο, ούτε βεβαίως αριστερή πολιτική. Αριστερή πολιτική είναι η μάχη για την προστασία των συντάξεων, για την υπεράσπιση των πιο αδύναμων, για το δικαίωμα στην εργασία, για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης και της δημοκρατίας. Η κυβέρνηση δίνει αυτή τη μάχη, μαζί με την κοινωνία, τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στη διαπραγμάτευση με τους εταίρους, παλεύοντας για τον τελικό στόχο που είναι ο οριστικός απεγκλωβισμός της Ελλάδας από τη θηλιά της λιτότητας.

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΙΠΕ ότι τα πράγματα είναι εύκολα -αλλά είναι αφελές όποιος πίστεψε ότι η Αριστερά θα μπορούσε ποτέ να βρεθεί σε θέσεις ευθύνης για τα εύκολα. Τον δρόμο θα πρέπει να τον ανοίξουμε εμείς. Θα το κάνουμε σε συμμαχία με τις κοινωνικές δυνάμεις του τόπου μας και με τις προοδευτικές δυνάμεις ολόκληρης της Ευρώπης. Το μέλλον δεν θα έρθει ποτέ από μόνο του, αν εμείς δεν κάνουμε κάτι γι' αυτό.

**Πρωθυπουργός και πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ*

Είναι προφανές ότι ούτε η τυφλή σύγκρουση, ούτε η επιστροφή στην αντιπολίτευση, ούτε η οικειοθελής αποχώρηση από τις κυβερνητικές ευθύνες συνιστά αριστερή στρατηγική